

[Ingerlise Koefoed]

sidste ende bliver det altså forbrugerne, der betaler.

Med hensyn til, hvordan TV-2 i øvrigt skal se ud, vil jeg sige, at vi går ind for at lægge hovedvægten på det regionale. Vi ønsker et regionalt TV, og vi ønsker det licensfinansieret. Det vil sige, at vi i det store og hele tager afstand fra det lovforslag, der er fremsat, sådan som det foreligger.

Vi har ikke noget imod, at der bliver nedsat et nævn, der skal se videre på disse ting, men vi mener ikke, at det skal være sådan, som ministeren foreslår, for det er – og det er der ikke noget at sige til – skræddersyet til koncessionsmodellen. Det er jo den model, som ministeren forestiller sig, og så må hun selvfølgelig også lave et nævn, der passer til modellen.

Vi vil i udvalget se nærmere på, om man kan give nævnet andre opgaver. Vi vil selvfølgelig i det hele taget se nærmere på forslaget i udvalget, men positivt indstillet over for det, sådan som det foreligger, er vi altså ikke.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Man ser nemmest det røde lys, når man ikke lægger papiret over det.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det radikale venstre er tilhænger af, at Danmarks Radios monopol bliver brudt. Vi er tilhængere af, at der bliver oprettet et TV-2 uden for Danmarks Radios regie. At sige nej til et dansk TV-2 vil efter min opfattelse være at nægte at spille kampen på den bane, hvor dommerne har lined op. Vi ved, vi får mere TV, meget mere TV. Vi får det fra satellitterne, og vi vil ikke være med til at indføre forbud mod nedtagning af programmer fra satellitterne.

Derimod mener vi, at vi kan være med til ved oprettelse af et TV-2 at styrke danskheden med antallet af TV-programmer, og i og med, at vi gør det, vil vi også mindske den risiko, nogle mener ligger i, at reklamerne kommer ned over os fra satellitterne.

Jeg synes, det skal siges ved denne lejlighed, at mediekommissionen også på dette felt har udført et stykke godt arbejde. Der foreligger en god betænkning om emnet, og der foreligger fremfor alt nogle overvejelser, som vi kan bruge, når vi nu skal til at drøfte den endelige udformning af, hvordan et

TV-2 skal opbygges, hvordan organisationen skal være. Og det er noget, som jeg mener vi må gøre en del ud af, for det er ikke givet, at det lige præcis er det ønskede, man opnår, når man foreslår koncessionsmodellen som i ministerens forslag. Jeg tror, friheden kan være nok så stor i en entreprisemodel, som også en stor del af kommissionens medlemmer er gået ind for. Det synes jeg er egnet til en gennemgribende debat og analyse under udvalgsarbejdet.

Vi siger ja til et TV-2 uden for Danmarks Radios regie, og vi siger nej til reklamefinansiering. Vi mener, det er at stikke folk blå i øjnene, når man giver den fremstilling, at derved kan man undgå betaling for et TV-2. Det kan man naturligvis ikke. Seerne kommer til at betale.

Der er nogle negative følgevirkninger for os af reklameindførelse, og det er, at det også giver adgang for udenlandske virksomheder til at reklamere. Det giver først og fremmest en god mulighed for dem, der har de rummelige reklamebudgetter, og det er ikke typisk de små virksomheder eller de små butikker. Vi mener derfor, det er ligegyldigt, hvordan vi skærer kagen, brugerne kommer selv til både at spise den og at betale den.

Det, der står tilbage, er altså at diskutere modellen for et TV-2, og hvordan vi skal finansiere det. Man skal være opmærksom på – det synes jeg man har været for lidt i dag i hvert fald – at der er en betydelig opbygningsfase på måske 4-5 år. Hvad gør vi i denne periode? Næppe nogen vil opkræve forøget licens, før vi kan udsende TV-2, næppe nogen vil give adgang til TV-reklamer i det nuværende danske TV, for at vi derudaf kan finansiere opbygning af TV-2. Så vi bliver nødt til at fremskaffe disse midler, og jeg ser, at man i forslaget opererer med lånoptagelse. Det er en måde at gøre det på. Der findes andre. Jeg har selv nævnt muligheden af at fritage den nuværende licens for moms. Det er ikke noget columbusæg, naturligvis, det er bare en anden måde at gøre det på.

Det afgørende er, at vi konstaterer, at der nu er et stort flertal for at oprette et dansk TV-2 uafhængigt af Danmarks Radio. Spørgsmålet er, hvordan vi indretter organisationsformen. Vi er mest tiltalt af entreprisemodellen, og vi mener, at finansieringen skal foregå ved licens og ikke ved reklamer. I øvrigt skal jeg gøre den bemærkning, at vi na-